

Chefen for Kjøbenhavns Garnisonshøjskole og den hæs Lægeforbets Chef tjenstgørende Læge, i Krigstid om Korpsstabslægen og Divisionsslægerne. De i Fredstid eksisterende Poster af denne Art besættes vel særlig med disse Læger, men ikke med Læger af en særegen overordnet Klasse. Som en saadan fremtræder derimod — om dette end ikke finder sit Udtryk i en egen Benævnelse — efter den bestaaende Ordning de i ældste Lønningssklasse værende Oberlæger, ikke blot paa Grund af den højere Lønning, men ogsaa ved deres Ligestilling i Rang med Oberstløjtnanter. Det er imidlertid indlysende, at der i denne ældste Klasse, hvortil Dyrkning ikke sker som Jorfremmelse, men efter Aldersordenen, ikke altid vil kunne findes egnede Personligheder til at overtage de førnævnte vigtigere Stillinger. Det er derfor foreslaaet at udfordre de i disse Poster ansatte Læger som en egen, overordnet Klasse, hvilken der tildeles den Rang og Lønning, som nu tilkommer den ældste Lønningssklasse af Oberlæger, og for hvilken, i Lighed med den nu brugelige Betegnelse for de overordnede Intendantter, Benævnelsen Stabslæger turde findes passende, idet da Korpslets Chef benævnes Generallæge. Naar Antallet af Læger i den ny Klasse er sat til 6, hidrører dette fra, at man ikke tør paaregne de ovennævnte i Krigstid eksisterende Poster besatte ved det Personale, som af Hensyn til Tjenesten i Fredstid bør være til Stede, idet det under mange Forhold vil være ønskeligt, at Generalkommandolægen i Lste Generalkommando, Chefen for Garnisonshøjskolen og den ved Korpslets Stab tjenstgørende Læge ved en Mobilisering forblive i deres Stillinger; der vil da, naar dette Personale fradrages, yderligere behøves 3 Læger, eller i alt 6, for at tilfredsstille Behovet under en Krig. Naar bortses fra denne højere Klasse af Læger, vil der, som nævnt, ikke i den tjenstlige Gerning i Fredstid findes stellig Grund til at bibeholde den nu bestaaende Inddeling i to Klasser, men da under Krigsforhold de Læger, der tildeles de mere ansvarfulde Stillinger, f. Eks. som Chefer for Ambulancer eller for større faste Lazaretter, bør have en mere udstrakt Myndighed og deraf følgende højere Grad — hvilket ogsaa gælder de Læger ved Regimenter og Artilleri-afdelinger, der inden for disse have Overledelsen af Sundhedstjenesten og af Sanitetspersonalets Uddannelse — har man ikke ganske villet opgive den nu bestaaende Klasseinddeling, der ogsaa er opretholdt i andre Hære. Da de nu brugelige Benævnelser for de 2 Klasser af Læger er mindre heldig,

navnlig fordi de i andre Hære betegne ganske andre tjenstlige Stillinger, er det foretrukket for samtlige disse Læger at indføre Benævnelsen Regimentslæger, der formentlig svarer bedre til de paagældendes Funktioner. Regimentslægerne ere derhos Jøndrede i en Lste og en 2den Klasse, af hvilke den første omfatter det større Antal, omtrent svarende til det, der vil finde Anvendelse i de nævnte, mere ansvarfulde Poster under en Krig.

Da Antallet af Læger allerede i længere Tid har vist sig vel knapt, og der ved nærværende Lovs Vedtagelse vil stilles forøgede Krav, ligesom de store Afstande, der fremkomme ved Anlægget af nye Kaserneetablissementser i Udkanterne af Kjøbenhavn, ville vanskeliggøre Tjenestens Beskrivelse, er der foreslaaet en Forøgelse af Korpslets Personale med 3 Regimentslæger af I. Klasse og 4 tjenstgørende Reservelæger. Det bemærkes, at den ene af disse Regimentslæger bl. a. er paatænkt anvendt til at give Sygepasserne under disse første samlede Uddannelser den alt omtalte højt fornødne Undervisning i Sygepleje, i hvilket Djemed man tidligere paa Budgettet har søgt Bevilling til Antagelse af en civil Læge.

Med Hensyn til den under Personalet opførte Farmaceut ved Garnisonshøjskolen i Kjøbenhavn skal bemærkes, at en saadan siden 1848 har været ansat som Dispensator ved Hospitalet. Dette var vel oprindelig en rent midlertidig Foranstaltning, som skyldtes den Umstændighed, at de ved Sygehuset ansatte Underlæger, der tidligere have besøgt Dispensationen, paa Grund af dennes stærkt tiltagende Omfang og en Indskrænkning i deres Antal, ikke længer vare i Stand til at bestride denne Funktion. Den trufne Ordning er imidlertid senere forbleven i Kraft, og det blev ved Lønningssloven af 25de Juli 1867 fastsat, at Farmaceuten skulde lønnes som Korpslæger efter sin Tjenstealder. Da Foranstaltningen saaledes maa siges at have vundet lovmæssig Anerkendelse, anses det for korrekt ogsaa at nævne den i Hærløven.

De forskellige Klasser af Dyrkelægerkorpslets faste Personale — med Undtagelse af Korpslets Chef — ere tillagte forskellige Benævnelser i Overensstemmelse med, hvad herom er foreslaaet for Lægeforbet. Der er foreslaaet en Forøgelse af Personalet med 1 Regimentsdyrlæge af I. Klasse, for at det kan blive muligt at udføre Artilleri-afdelingerne, hver med 1 fast Dyrkelæge, hvilket paa Grund af det store Hesteantal ved disse maa anses fornødent.